

Lietuvos geologų sąjungai – 30

1989 m. lapkričio 10 d. Vilniaus universiteto Didžiojoje auloje įvyko Lietuvos geologų sąjungos (LGS) steigiamasis suvažiavimas, kuriame dalyvavo 210 geologų. Suvažiavimas patvirtino nuostatus, taip pat buvo suformuota LGS taryba ir kiti struktūriniai padaliniai. Pirmuoju LGS pirmininku išrinktas G. Motuza. Lietuvos Respublikos Ministrų Taryba LGS įregistravo 1990 m. kovo 5 d.

Lietuvos geologų sąjungos steigiamojo suvažiavimo akimirkos (V. Korkučio nuotr.)

Šiomet sukanka trisdešimt metų, kai įkurta daugiausia geologų vienijanti visuomeninė organizacija – Lietuvos geologų sąjunga. Džiugu, kad, valstybėje išgyvenus politinius, ekonominius, socialinius pasikeitimus, LGS pagrindiniai tikslai nepakito, taigi ir toliau ši organizacija siekia geologijos mokslo sklaidos, švietimo, bendravimo su užsienio kolegomis, tvaraus naudingųjų iškasenų naudojimo. Kadangi didžioji dalis organizacijos narių yra baigę aukštąsias mokyklas, galime teigti, kad atstovaujame aukščiausios kvalifikacijos žmonių siekiamas, pirmiausia – mokslas privalo būti vertinamas kaip viena svarbiausių valstybės gyvenimo ir raidos sąlygų.

Per trisdešimt metų tiek tiek pakito geologinių organizacijų paskirtis ir užduotys. Neteikome savarankiško Geologijos instituto (jis tapo Gamtos tyrimų centro dalimi), dalį įtakos prarado ir Lietuvos geologijos tarnyba (LGT). Galime pasidžiaugti sustiprėjusiomis geologijos verslo įmonėmis. Kaip ir kiekvienoje aktyviai veikiančioje srityje, egzistuoja didesnių ir mažesnių problemų – geologijos specialistų kompetencijos ugdymas, finansavimo trūkumas, profesinės etikos klausimai, mažas geologiją studijuojančių studentų skaičius ir tam tikrų kryptių specialistų trūkumas. Reikia pastebėti, kad vis dar nesugebame sukurti bendrai (tarp visų geologinių institucijų) veikiančios strategijos, nenumatomas geologijos mokslo poreikis atsižvelgiant į pakitusį valstybės ekonominį ir socialinį gyvenimą. Valstybinės įstaigos (LGT, GTC ir VU) veikia nekoordinuotai, nebendradarbiaudamos, todėl geologijos politikos, mokslo ir švietimo ryšys labai menkas. Šis bendradarbiavimas daugiausia grindžiamas pavieniais smulkiais projektais, kurie neturi tęstinumo, o vėliau ir logiško bei svaraus užbaigtumo. Tai atsiliepia ir geologijos verslui – įmonės mažos tiek pagal darbuotojų skaičių, tiek pagal apyvartą, trūksta kompetentingų darbuotojų, o ir esamų darbuotojų užmokestis dėl per didelės įmonių konkurencijos mažas. Toks mažas uždarbis verčia geologus dažnai keisti darbo vietas ar apskritai palikti geologijos sritį.

Nepaisydami minėtų problemų, galime pasidžiaugti, kad LGS ir toliau gyvuoja. Išaugo jos narių skaičius, valdymą perėmė jaunesnioji karta, kuri, tikimės, pasiremddama vyresnių kolegų patirtimi, žiniomis ir išmintimi gebės spręsti esminius uždavinius ir nepamirš, kad geologija – išskirtinė veikla, grįsta meile gamtai, žmogui, tradicijoms. Tad būkiet pasveikinti šio gražaus jubiliejaus proga, brangūs kolegos!

Jonas Šečkus

Lietuvos geologų sąjungos pirmininkas